

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Fru Margrethe Vestager har nu flere gange talt om det signal, regeringen sender, ved at der ikke er noget boligministerium. Jeg mener faktisk, at regeringen sender et meget klart og meget godt signal.

Regeringen har delt Boligministeriets område op og lagt det ind under Erhvervsministeriet og Socialministeriet. Det har den gjort, fordi boligpolitik enten er erhvervspolitik eller socialpolitik. Og det er faktisk, fordi vi gerne vil køre en aktiv linje for at hjælpe de svageste grupper, herunder hjælpe med deres boligsociale områder, at det er så utroligt vigtigt, at den del af boligområdet er lagt ind under Socialministeriet.

Derfor mener jeg, at det er et meget klart signal, vi sender, ved netop at have delt boligområdet op, idet det enten er erhvervspolitik eller socialpolitik, for så vidt man skal røre ved boligområdet.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg ønsker da lykke til. Hvis det er den tankegang, man har, synes jeg, man skulle have været endnu mere vidtgående. Så synes jeg også, at man skulle have haft boligspørgsmål ind under Arbejdsministeriet, ind under Økonomiministeriet, ind under Finansministeriet, ind under Skatteministeriet først og fremmest. Det Konservative Folkeparti har gjort sig meget interessante skattemæssige overvejelser om forholdet mellem beskatning af bolig og arbejdsindkomst.

Boligen er relevant i utrolig mange sammenhænge. Det er dér, danskernes væsentligste opsparing foregår. Boligen er interessant i utrolig mange forskellige sammenhænge, og det, som bekymrer os lidt, er, at regeringen mister overblikket over, hvordan boligmarkedet faktisk påvirker det danske samfund og de muligheder, der er i forhold til at skifte arbejde og flytte til en anden del af landet; i forhold til at få et sted at bo, hvis man er socialt marginaliseret; i forhold til at få et skattesystem, der fungerer hensigtsmæssigt; i forhold til at få erhvervslejemål, som virker efter virksomhedernes ønsker.

Men vi ønsker regeringen lykke til med at fastholde overblikket. Og jeg kan love, at vi skal nok holde øje med, om det også lykkes.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Ja, boliger er interessante på utrolig mange områder. Nu skal vi ikke komme ind på en boligdebat her, men dér, hvor vi politisk skal gå ind i forhold til boligen, er inden for erhvervspolitikken og primært inden for socialpolitikken.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu viser det sig jo, at jeg fuldstændig har misforstået, hvad vi diskuterer, for jeg troede sådan set, at det her handlede om boliger, at det var det, der var beslutningsforslagets omdrejningspunkt.

Det, som forvirrer mig lidt, er, at man kan reducere boligspørgsmål til et socialt spørgsmål. Men det kan være, det betyder, at man grundlæggende er uenig i den tidligere regerings holdning, nemlig at det er vigtigt, at vi får meget blandede boformer, at forskellige mennesker bor sammen, og at vi ikke får sociale ghettoer eller steder, hvor der kun bor én type af mennesker.

Det er en meget svær bestræbelse. Det tager mange år at rette op på synderne inden for boligpolitikken for 20, 30 og 40 år siden, men at reducere boligspørgsmål til et socialt spørgsmål synes jeg alligevel er en interessant udvikling af konservativ boligpolitik, hvis en sådan længere eksisterer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget. Vi er enige med forslagsstilleren i, at der er brug for særlige tiltag, hvis alle skal sikres boliger.

I øjeblikket er der boligmangel, især i store byer som København vokser problemerne, men netop derfor er vi også meget enige i, at der fortsat er behov for en samlet boligpolitik og dybt uenige i, at man har nedlagt Boligministeriet og fjernet muligheden for at have en samlet boligpolitik.

Kl. 12.50

Der er brug for flere boliger, og der er brug for, at der etableres boliger med rummelighed til de mange lidt skæve eksistenser med ar på krop og sjæl, som i øjeblikket er henvist til enten at leve på gaden eller til et livslangt ophold på psykiatriske sygehuse eller herberg og forsorgshjem, hvor de også ofte bliver afvist.